

ТРАЯН ПЪРВАНОВ

СЪЩНОСТ

chitanka.info

*Подир мен разпиляна небрежно,
че не мога да я събера —
още тича захласната нежно
мойта същност добра.*

*Там от мартенско слънце огряна,
с лека рокля от синя басма,
мойта обич —
с немирните пръсти на дряна
пак ли пише
зелени и бели писма?*

Аз не зная.

*След дъжд като гъби
никнат моите приятели,
бира шуми,
като семки все чоплят
от своите скърби.*

Но скърбят ли сами?

Аз не зная.

Навън е сега ветровито.

*Даже слънцето
с бебешко
старо лице
в пелените на облаци
топло повито
ми протяга
безпомощни слаби ръце.*

*И ме дърпа, добър и разнежен,
от спокойния жилищен вход —
да изгарям, все още небрежен,
сякаш имам резервен живот.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.